NUMEROLOGIA EBRAICĂ ȘI BIBLIA

de Doctor R. Baruch

Unu: Dumnezeu
Doi: Două opinii divergente sau diferite
Trei: Testare, revelație, dovedit, documentat, victorie și dacă se aplică la Dumnezeu, sfințenie
Patru: Lumea, patru este numărul global
Cinci: Incomplet sau care duce lipsă
Șase: Har
Șapte: Sfințenie, sfințire, scop, și a fi pus deoparte pentru un scop (fie acesta un scop bun sau rău)
Opt: Împărăția lui Dumnezeu, răscumpărare, noutate sau înnoire
Nouă: Muncă, fapte, rezultat....
Zece: Completare, deplinătate, în sensul general, totalitate...
Doisprezece: Oamenii, poporul lui Dumnezeu
Treisprezece: Unitate între om și Dumnezeu, lucruri bune se întâmplă
Paisprezece: O binecuvântare dublă a lui Dumnezeu sau providența lui Dumnezeu
Șaptesprezece: O subliniere a semnificației numărului șapte, complet sfințit, sau pus deoparte, în totalitate, sau pe deplin, pentru un scop.
Treizeci: Moarte
Patruzeci: Tranziție sau schimbare
Cincizeci: Libertate

În Scriptură, numerele apar mult mai des decât cred majoritatea oamenilor. Este important să realizăm că numerele pot, și destul de des transmit informație care ne ajută să ajungem la o interpretare corectă a unui anumit pasaj din Scriptură. În același mod în care, fiecare cuvânt și fiecare aspect al unui cuvânt poate să aducă profunzime celui care interpretează Biblia, la fel de important este pentru studentul Bibliei să înțeleagă semnificația numerelor.

Numerologia poate fi abuzată și folosită de cei care nu sunt ucenicii adevăratului Dumnezeu, de aceea este important să specific că semnificația numerelor care vi se va transmite în acest articol va fi susținută doar de textele biblice, și nu aceeași semnificație care s-ar putea să fie în mod tradițional în iudaism sau creștinism. Trebuie să fim atenți să nu aplicăm semnificația numerelor lucrurilor care se întâmplă în afara Scripturii. De exemplu, ziua de naștere a unei persoane nu are nici o legătură cu semnificația biblică a acelui număr. Doar atunci când un număr apare într-un pasaj biblic, ar trebui să cauți să descoperi dacă numărul are vreo relevanță cu interpretarea acelui număr.

Unu: Se referă la HaShem (Dumnezeu), care este Unul. De asemenea, poate face referire la unitate. Prima dată, numărul „unu" apare în Geneza 1:5. Acolo scrie: *„Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi"*. Mai târziu, în aceeași carte, Geneza, este scris în legătură cu omul și soția sa, *„Și se vor face un singur trup"*.Este foarte important faptul că în ambele exemple, a avut loc o multiplicare a subiectului. În primul exemplu, seara și dimineața au devenit prima zi, și, în al doilea exemplu, Adam și Eva au devenit un singur trup.

Unul dintre cele mai importante pasaje din Tora în ceea ce-L privește pe HaShem este Deuteronom 6:4, care spune: *„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn"*. Întrebarea care ar trebui să ne-o punem este care este legătura dintre folosirea cuvântului din ebraică אחד „unu" care se referă la o multiplicitate fiind una, și faptul că Domnul Dumnezeul lui Israel este Unul? Răspunsul este faptul că acest cuvânt din ebraică, אחד, poate să se refere la conceptul de unu ca și „unire". Există un alt

cuvânt în ebraică care ar fi putut fi folosit, dacă autorul ar fi vrut să facă referire la o unitate perfectă sau la a fi singur(necăsătorit). Acesta este cuvântul evreiesc יחיד. De fapt, există o rugăciune foarte cunoscută în iudaism care spune, "אחד ואין יחיד כיחודו ." Această frază ar trebui tradusă ca și, „(Dumnezeu este) Unul și nu există singularitate ca și singularitatea Sa." Ideea exprimată în această rugăciune este aceea că Domnul lui Israel este Unul, dar nu un Unu absolut, ci mai degrabă, există o unicitate și complexitate a Unității Sale.

Numărul unu este folosit frecvent în Scriptură, pentru a exprima un obiect, ca și un om sau un cort al întâlnirii. Acestă folosință ar fi cea mai simplă și comună, pentru care numărul unu sau orice număr, ar apărea într-un text biblic. De multe ori, apariția unui număr nu conține nici o semnificație pe care ar putea-o oferi numerologia ebraică. De aceea, cititorul trebuie, întotdeauna, să ia în considerare, atunci când trece peste un verset care conține numere, că numărul exprimă doar un număr, fără nici o altă semnificație.

Din cauză că numărul unu este foarte des asociat cu Dumnezeu, există un fenomen unic în Scriptură în ceea ce privește acest număr. Uneori, numărul unu este folosit pentru a exprima relația unică pe care cel în discuție o are cu HaShem. De exemplu,

„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina." Zaharia 14:7

În pasajul de mai sus, Zaharia ar fi putut spune simplu, *„Și va veni o zi(oarecare)...."* Faptul că profetul a spus „o zi" este pentru a transmite faptul că această zi anume, are o legătură unică cu Dumnezeu. Într-un mod asemănător, profetul Ezechiel spune în capitolul 37 *„un Rege", "o națiune" și "un Păstor"* (vezi Ezechiel 37:22, 24). Fiecare dintre aceste subiecte – Rege, națiune și Păstor – au o legătură cu HaShem. Regele și Păstorul este Mesia Yeshua, Fiul lui Dumnezeu și o națiune este Israel, poporul lui Dumnezeu.

Doi: Exemplul clasic pentru numărul „doi", se găsește în Matei, capitolul 26. Acolo, Yeshua le spune ucenicilor săi,

„Știți că după două zile vor fi Paștele; și Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit."

Fraza *„după două zile"* nu are oarecum nici o semnificație, deoarece *după două zile* poate însemna trei sau mai multe zile. Perioada nu este specificată. Motivul pentru un limbaj așa de ambiguu este deoarece scopul numărului doi în acest pasaj, nu este doar numeric. Acest lucru înseamnă că pasajul nu intenționează să dea cititorului o informație definită care are de a face cu o perioadă de timp. Ci mai degrabă, scopul numărului doi în acest context este unul din numerologie semnificând numărul doi. Destul de des, numărul doi se referă la două opinii divergente.

În versetul menționat mai sus, autorul dorește să informeze cititorul că există două înțelegeri foarte diferite pentru acest Paște care urmează. Yeshua vrea să sublinieze că El va merge la Ierusalim pentru a muri ca și jertfa adevărată a Paștelui. Chiar dacă Yeshua afirmă acest lucru în mod categoric, ucenicii nu au primit acest lucru. De fapt, ucenicii nu au înțeles nimic din ceea ce avea să se întâmple pe perioada Paștelui, cu privire la Yeshua. Cu alte cuvinte, Yeshua și ucenicii aveau două opinii diferite cu privire la Paște.

Același principiu este găsit și în Biblia ebraică (În Vechiul Legământ). În cartea Amos, citim,

„Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?”

Cuvântul care a fost tradus ca și afirmația *„fără să fie învoiți”* este נועדו. Rădăcina acestui cuvânt este יעד care se referă la o destinație specifică. Cuvântul care precede acest cuvânt este בלתי și în acest context, cuvântul înseamnă o schimbare a condiției. Cu alte cuvinte, dacă nu ar fi avut loc o schimbare în acea condiție, cei doi nu puteau umbla împreună, adică nu ar fi putut ajunge la aceeași destinație.

Conceptul de divergent sau diferit este văzut și în cartea Geneza. În ceea ce privește soarele și luna, citim *„Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători...”* (Geneza 1:16). Bineînțeles că soarele și luna sunt foarte diferiți, în timp ce unul este sursă de lumină, pe când cealaltă doar reflectă lumina. De asemenea, în cartea Geneza, întâlnim relatarea despre potop. Aici, lui Noe i s-a poruncit să aducă în arca sa câte două din fiecare fel de animal. În acest pasaj, doi se referă la două tipuri **diferite** (sau divergente) a aceluiași fel(specie), adică mascul și femelă. La fel, doi îngeri au mers în Sodoma, demonstrând că oamenii din Sodoma aveau un mod foarte diferit de a trăi, față de legea lui Dumnezeu. Din nou, cititorul nu ar trebui să presupună că fiecare aparație în Biblie, a numărului doi, are această interpretare. Cu toate acestea, veți descoperi că în marea majoritate a pasajelor biblice, cititorul va fi ajutat în a ajunge la interpretarea corectă, atunci când consideră această calitate divergentă a numărului doi.

Trei: Numărul „trei” este unul dintre cele mai semnificative numere din Biblie. Scopul său primordial este dragul de a dezvălui sau a documenta ceva ca și un fapt (a testa pentru a putea valida ceva). Este, de asemenea, conectat la rezultatul voii lui Dumnezeu. Unul dintre cele mai faimoase apariții a numărului trei, se găsește în cartea Iona, unde Iona este în burta peștelui timp de *„trei zile și trei nopți”*. Un aspect important din cartea lui Iona este acela că profetul fugea de prezența lui HaShem. În loc ca Iona să plece la Ninive, așa cum Dumnezeu i-a poruncit, profetul a dorit să nu asculte de poruncă, chiar dacă acest lucru însemna că relația sa cu Dumnezeu avea să fie distrusă. HaShem a decis să-l **testeze** pentru a vedea dacă Iona chiar ar fi preferat să termine relația sa cu Dumnezeu în loc să meargă la Ninive. Punându-l pe Iona în burta peștelui pentru trei zile și trei nopți, a adeverit dacă era adevărat sau nu faptul că Iona voia ca relația sa cu Dumnezeu să se termine din cauza poruncii de a merge în Ninive. Cel mai semnificativ este faptul că imediat după (în următorul verset), cititorul este informat că Iona a fost în burta peștelui timp de trei zile și trei nopți. Ce face Iona? Textul ne spune că Iona s-a rugat Domnului Dumnezeului său, din burta peștelui. Prin urmare, cele trei zile și trei nopți au dezvăluit, demonstrat, sau documentat că ceea ce Iona a spus că vrea nu era adevărat. Se poate și spune că Iona a fost testat pentru acele trei zile și trei nopți, și rezultatele testului au arătat că el nu voia să-și termine relația cu Dumnezeu și într-un final Iona a mers la Ninive.

Într-un mod similar, Petru respinge afirmația lui Yeshua că el îl va trăda. Prin urmare, Yeshua îi spune lui Petru, că el se va lepăda de trei ori. Aceste trei lepădări demonstrează, și dezvăluie cititorului, că afirmația lui Yeshua era reală. Nu este o coincidență faptul că atunci când Yeshua l-a resturat pe Petru, după înviere, El l-a întrebat de trei ori, *„Mă iubești tu?”*În acest context, Yeshua a testat validitatea afirmației lui Petru. Yeshua a dezvăluit, de asemenea, că El, într-un mod similar situației lui Iona de a fi în burta peștelui timp de trei zile și trei nopți, va fi în burta pământului trei zile și trei nopți și apoi va învia din morți. În acest pasaj, numărul trei nu documentează doar faptul că El a murit, dar și că a înviat. Este foarte semnificativ faptul că Yeshua a înviat a treia zi.

Numărul trei are legătură și cu victoria, adică, în completarea scopurilor și planurilor lui Dumnezeu. În cartea Geneza, citim despre jertfa lui Isaac. Acest pasaj are o semnificație mare, teologică și este unul dintre primele pasaje care este citit în serviciul de dimineață din sinagogă, în fiecare zi. Această porțiune începe cu HaShem, care îi poruncește lui Avraam să-și ofere fiul ca o ardere de tot pe unul dintre munții din țara Moria. Punctul culminant al acestei porțiuni din Scriptură vine în ziua a treia. A

fost a treia zi momentul când HaShem a purtat de grijă, aducând berbecul, ca Isaac să trăiască. În acest pasaj, Isaac reprezintă promisiunea (lui Dumnezeu), care ar fi murit (s-ar fi terminat), dacă HaShem nu ar fi intervenit. Nu există nici un conflict între cele două concepte ale numărului trei și anume de victorie (împlinirea voii lui Dumnezeu) şi revelaţie sau documentare. De multe ori , este punctul culminant a ceea ce HaShem dorește să facă, adică, simplu, să se reveleze și demonstrezeu cu ajutorul numărului trei.

Rețineți că atunci când numărul trei este aplicat lui Dumnezeu, atunci poate fi asociat cu sfințenie; pe când numărul șapte exprimă sfințenie atunci când este în legătură cu omul (vezi explicația pentru numărul șapte).

Patru: Numărul „patru" are o semnificație globală sau are legătură cu lumea. Există câteva expresii similare și obișnuite în Scritpură, care sunt *„cele patru vânturi ale cerului"*, sau *„cele patru colţuri ale lumii",* sau *„cele patru capete ale cerurilor".* Fiecare dintre aceste expresii se referă la pământ sau la lume într-un mod colectiv. În cartea Daniel, capitolul 2, citim despre visul lui Nebucadneţar. În acest vis, a văzut un chip și acesta avea patru părți distincte. Fiecare dintre aceste părți reprezintă un imperiu care a condus lumea.

În cartea Deuteronom, capitolul 22, poporului Israel i se spune să facă o haină în patru colţuri, la capătul cărora să atârne câte un tzitzit (țițit). Tzitzit reprezintă porunca biblică din Tora (vezi Numeri 15). Aceste porunci sunt înțelese ca fiind un ghid pentru viață în această lume, deoarece atunci când cineva moare, tzitzit sunt luate de la cele patru colţuri înainte de înmormântare.

În cartea Ezechiel și Apocalipsa, întâlnim cele patru făpturi care sunt în cer și nu încetează niciodată din a-L lăuda pe HaShem. Este înțeles că cele patru făpturi spun în mod continuu, *„Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Oştirilor, tot pământul (va fi) plin de gloria Sa."*

Cinci: Pentru ca o persoană să înțeleagă însemnătatea numărului „cinci", trebuie ca să înțeleagă, prima dată, să semnificația numărului zece este completare, întregire. Din moment ce cinci este jumătate din zece, ideea este că numărul cinci reprezintă ceva incomplet, sau căruia îi lipsește ceva. O Scriptură care exprimă acest lucru se găsește în cartea Ioan. Într-un loc numit Beit Chesed (Betesda), era o scăldătoare a cărui ape vindeca bolnavii. Cititorul află că în jurul scăldătorii erau cinci pridvoare. În aceste cinci pridvoare stăteau bolnavii. Unii erau paralizați și ceilalți aveau o varietate de probleme de sănătate. Nu este din întâmplare faptul că acești oameni, cărora le lipsea sănătatea stăteau în cinci pridvoare. Un alt pasaj cunoscut care conţine numărul cinci se găsește în 1 Samuel 17. În relatarea lui David și Goliat, David ia cinci pietre (vezi 1 Samuel 17:40). De ce i se spune cititorului acest număr specific și nu ni se spune doar că David a adunat niște pietre? Răspunsul este, ca să ajute cititorul să înțeleagă că piatra pe care David a aruncat-o înspre Goliat, nu era sursa biruinței. Ci mai degrabă, că acesta era doar unealta pe care Dumnezeu a folosit-o să aducă victorie. Cu alte cuvinte, piatra și chiar și David, care a aruncat piatra înspre Goliat, erau incapabili să aducă victorie.

Unul dintre primele locuri unde este văzută ideea de „a duce lipsă", sau „incomplet" în ceea ce privește numărul cinci, se află în cartea Geneza. În capitolul 18, doi îngeri sunt trimiși în Sodoma ca să distrugă orașul. Dumnezeu îi spune lui Avraam că dacă găsește 50 de oameni neprihăniți în oraş, atunci orașul va fi scutit de acestă pedeapsă (vom învăța că numărul 50 are de a face cu libertatea, atunci când vom studia acest număr). Acest lucru îi este descoperit lui Avraam și el răspunde spunând că poate orașul nu va vea 50 de oameni neprihăniți, ci că mai puțin cu cinci. Este semnificativ faptul că Avraam folosește numărul cinci când se referă că orașului îi lipsește destui oameni neprihăniți.

Șase: Numărul „șase” are legătură cu harul lui Dumnezeu. Nu este o coincidență faptul că omul a fost creat în ziua a șasea. Faptul că omul a devenit o ființă vie în a șasea zi, ne arată că doar prin harul lui Dumnezeu, omul poate experimenta viața adevărată, adică viața eternă, printr-o relație cu Dumnezeu. În cartea Isaia, este un pasaj care este bogat în adevăr teologic. În capitolul șase, citim depre moartea regelui Ozia. Afirmația despre moartea lui Ozia este cea care impune contextul pentru acest pasaj. Apoi, cititorului i se oferă o viziune a cerului cu Dumnezeu stând pe tronul Său. Spune despre Dumnezeu că El este mare și înălțat. Înțelepții înțeleg că scopul acestei afirmații (mare și înălțat) este pentru a arăta cititorului că există o mare separare între om și Dumnezeu. În această viziune a cerului, ni se spune și că erau serafimi (o categorie de îngeri) prezenți în jurul tronului. Ni se spune că fiecare serafim avea șase aripi. Și serafimii strigau unii către alții spunând,

„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!” Isaia 6:3

Ca și rezultat al acestei proclamații în ceea ce privește Sfințenia lui Dumnezeu, cerurile s-au cutremurat și au fost umplute cu fum. La acest lucru, Isaia a spus,

„Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul Domnul oștirilor!” Isaia 6:5

Isaia răspunde la faptul că tocmai auzise că tot pământul va fi plin de gloria lui Dumnezeu. Viziunea unui Dumnezeu sfânt, Care era mare și înălțat, i-a dezvăluit propria-i păcătoșenie și păcatul poporului său. Afirmația sa din versetul cinci arată deznădejdea din el și pentru el. Cu toate acestea, următoarea parte din viziune se concetrează asupra serafimului care avea șase aripi. Unul dintre serafimi a zburat la altar și a luat un cărbune de pe el și a atins cu el, buzele lui Isaia. Datorită acestei acțiuni, cititorul este informat că fărădelegea lui Isaia a fost indepărtată și că păcatul său a fost ispășit. Ideea este, că există o conexiune directă cu serafimul cu șase aripi și îndepărtarea fărădelegii și ispășirea pentru păcat. Din punct de vedere teologic, știm că îndepărtarea fărădelegii și ispășirea păcatului sunt doar rezultate a harului lui Dumnezeu.

Un alt motiv pentru care numărul șase este relaționat harului lui Dumnezeu este văzut în faptul că erau șase cetăți de refugiu. O cetate de refugiu era un fel de loc de refugiu pentru cel care omora o persoană, fără să vrea. Un membru al familiei a celui omorât avea porunca de a nimici criminalul; cu toate acestea, criminalul putea fugi în una dintre aceste șase cetăți de refugiu și să fie în singuranță între zidurile cetății. Cu alte cuvinte, chiar dacă cel care a înfăptuit omorul ar trebui să moară, ca și consecință a acțiunii sale, el găsește „har” în cetatea de refugiu. Nu este o coincidență faptul că erau șase cetăți de refugiu.

În cartea Rut, conceptul de răscumpărare este o temă foarte majoră. Când Boaz este de acord să devină răscumpărătorul lui Rut, ni se spune că el i-a dat lui Rut șase măsuri de orz (Rut 3:15). Aceasta, din nou, nu este la întâmplare. Este, pentru a demonstra cititorului relația dintre har (cel pe care numărul șase îl exprimă) și răscumpărare. Când vorbim despre exodul (ieșirea) din Egipt, care a avut loc tot prin răscumpărare (prin jertfa de Paște), găsim, că 600.000 de bărbați dintre cei evrei, au ieșit din Egipt, adică experimentând răscumpărarea (vezi Exod 12:37). Din nou vedem numărul șase (600.000) pentru a sublinia legătura dintre har și răscumpărare.

În Noul Testament există câteva locuri unde numărul șase apare din nou în contextul harului. În Evanghelia după Ioan, scriitorul începe să vorbească despre Paște. Deja a fost afirmat faptul că Paștele este cunoscut ca și sărbătoarea răscumpărării. Pentru a ne aminti despre legătura dintre răscumpărare și har, Ioan scrie,

„Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania..." Ioan 12:1

O altă ocazie interesantă a numărului șase se găsește în Evanghelia după Ioan. Și aici contextul este Paștele. În această secțiune, Yeshua vorbește despre distrugerea Templului care a durat patruzeci și șase de ani ca să fie construit. El afirmă că îl va ridica în trei zile (**Aici, Yeshua se referă la trupul Său**). Cum ne ajută numerele ca să ajungem la o interpretare corectă a pasajului? Chiar dacă, de acum înainte vom studia semnificație numărului patruzeci, vom învăța că acest număr se referă la **tranziție** sau **schimbare**. Ioan, capitolul 2, face aluzie la distrugerea Templului. De ce va fi distrus Templul? Răspunsul are mai multe fațete. În primul rând, mesajul pe care programul din Templu trebuia să-l transmită oamenilor era atât de distorsionat de corupția care caracteriza Templul în zilele lui Yeshua. În al doilea rând, era timpul pentru harul lui Dumnezeu să fie dezvăluit. Este important, pentru cititor, să-și amintească că atunci când Yeshua a făcut referire la Templu, El a menționat cei patruzeci și șase de ani care a durat până ce s-a construit. De ce este acesta un lucru important de adăugat în pasaj? Este un ajutor din hermeneutică pentru cititor. Patruzeci și șase vorbește despre o schimbare, o tranziție (semnificația numărului patruzeci) a harului (semnificația numărului șase) și departe de sistemul sacrificial al Templului. De asemnea, în acest discurs apare și numărul trei (vezi Ioan 2:19). Așa cum am învățat până acum, numărul trei exprimă o descoperire sau documentare. Prin urmare, Yeshua dezvăluia (3) această schimbare(40) de la jertfa din Templu, la harul (6) lui Dumnezeu, pe care învierea Sa o va documenta (3).

Exemplul final pe care-l vom examina din Noul Testament se găsește în Evanghelia după Matei. În Matei, capitolul 27, contextul este din nou, Paștele. În acest pasaj aflat în discuție, citim,

„De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara." Matei 27:45

Evanghelia dupp Matei, a fost scrisă într-un mod în care cei care provin dintr-un mediu evreu să înțeleagă însemnătatea a ceea ce el spunea. Înțelepții evrei au arătat că, datorită faptului că Exodul (ieșirea) din Egipt a avut loc noaptea, era o legătură între întuneric (noaptea) și răscumpărare (Exodul din Egipt). Pentru a transmite poporului Israel că Acesta care atârna pe Cruce era de fapt Răscumpărătorul, HaShem a înfăptuit un miracol. Așa cum ne arată versetul, s-a făcut întuneric peste **tot** pământul până la ceasul al nouălea. Chiar dacă, doar de acum vom studia semnificația numărului nouă, putem spune să numărul nouă are legătură cu „rezultat" sau „faptă". De aceea, al șaselea ceas este menționat pentru a face legătura cu harul lui Dumnezeu și ceasul al nouălea este menționat pentru a dezvălui rezultatul morții lui Yeshua, adică Răscumpărarea.

Șapte: Creștinismul învață destul de frecvent că semnificația numărului șapte este desăvârșire. Acest lucru nu este corect, deoarece, numărul șapte are de a face cu „odihna" și "sfințenia". Cel mai bun exemplu al acestui fapt este multele locuri unde numărul șapte este folosit în legătură cu Sabatul (ziua de Sabat). Ideea principală a Sabatului este odihna și sfințenia. Rețineți că există și o legătură etimologică între conceptul de sfințenie și sfințire. În câteva pasaje din Scriptură, citim că HaShem a sfințit a șaptea zi, sau că a făcut-o sfântă. Adăugând acestui lucru, munca este interzisă în ziua de Sabat. De fapt, atât din punct de vedere Biblic, cât și tradițional, ziua de Sabat este văzută ca o zi de odihnă.

În ultimul rând, numărul șapte poate descrie perfecțiune. Bineînțeles, există o asociere dintre sfințenie și perfecțiune.

Care este baza Scripturală pentru cei care învață că numărul șapte are legătură cu desăvârșire? Acești învățători se referă și la Sabat. În cartea Geneza, citim,

„Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse." Geneza 2:1-2

Cu siguranță, că dă impresia că există o bază biblică pentru a asocia numărul șapte cu desăvârșire. Cu toate acestea, în următorul verset citim,

„Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse." Geneza 2:3

Acum, avem două concepte în legătură cu numărul șapte, desăvârșire și sfințenie. Când examinăm numărul șapte în alte pasaje, conceptul de sfințenie (sfințire) și perfecțiune apare mult mai frecvent. Înainte de a ne uita la astfel de pasaje, ne vom referi la niște versete adiționale care au de a face cu desăvârșirea (finalitate). În Apocalipsa 10:7, citim că în zilele celui de-al șaptelea înger, misterul lui Dumnezeu ar trebui să fie gata (finalizat, complet). Cuvântul care este tradus ca și „terminat" sau „desăvârșit" este cuvântul grecesc τελέω care are o semnificație teologică importantă. Există două pasaje bine cunoscute, unde mai apare acest cuvânt. Unul se găsește în Romani, capitolul 10. Aici, cuvântul în discuție este sub forma unui substantiv. Chiar dacă este destul de des tradus ca și „final", este important să știm că în cadrul acestui cuvânt este și ideea de „țel", „scop", sau „obiectiv". Versetul din Romani, în mod literar ar suna așa,

„Căci, un sfârșit al Torei este Mesia, pentru ca oricine crede în El să primească neprihănirea." Romani 10:4

Este semnificativ că nu există nici un articol hotărât lângă acest cuvânt „sfârșit". Dacă interpretarea corectă este că Yeshua aduce un sfârșit al Legii, atunci versetul ar trebui să spună „Căci, sfârșitul Torei este Mesia...". Majoritatea traducătorilor din limba engleză, inserează articolul hotărât pe care textul în limba greacă nu îl are. Este ciudat să spui „un sfârșit". De fapt, Mesia nu a adus sfârșitul Legii, poruncile din Tora continuă să fie practicate de ucenicii lui Mesia (vezi pe Pavel în Fapte 21:20-24). Traducerea corectă pentru acest verset, atunci când înțelegi semnificația mai profundă a cuvântului τελος este,

„Deoarece, un obiectiv al Legii este Mesia; pentru ca oricine crede în El să primească neprihănirea."

Obiectivul sau scopul Legii nu este doar ca oamenii să se întoarcă la credința în Mesia. În mod natural există multe scopuri care există în Tora. Cu toate acestea, Legea dezvăluie inechitatea noastră și ne face să căutăm răscumpărare la Mesia. Chiar dacă Tora definește ceea ce este neprihănit (și păcat), doar Yeshua este Cel care poate aduce neprihănire unei persoane. Bineînțeles, așa cum ne spune și finalul versetului, Yeshua aduce neprihănire doar celui care crede.

Celălalt pasaj care conține cuvântul τελέω este Ioan 19:30. În acest verset, Yeshua se află pe lemn și știind că toate lucrurile s-au întâmplat, El spune, *„S-a isprăvit."*
Accentul în această afirmație, nu este că lucrarea Sa de răscumpărare s-a isprăvit, chiar dacă acest lucru este adevărat. Ci mai degrabă, această lucrare s-a realizat într-un mod perfect. Sfințenie are legătură și cu scopul. Este foarte important pentru studentul Bibliei să înțeleagă că sfințenia are mereu de a face cu scopul. Așa cum am menționat puțin mai devreme, există o strânsă legătură între termenii sfințenie și sfințire. De fapt, atât în greacă cât și în ebraică, cuvântul sfințire este derivat de la cuvântul sfânt. Prin

urmare, atunci când Yeshua a strigat, *„S-a isprăvit”,* El se referă la lucrarea pentru care Dumnezeu Tatăl l-a pus deoparte (l-a sfințit) să o facă.

Atunci când luăm în considerare un alt verset care are numărul șapte, totul devine mai clar. Yeshua a hrănit o mulțime de 4.000 de oameni din șapte pâini și câțiva pești. Această întâmplare este diferită de cea în care El hrănește 5.000 de oameni. După ce mulțimea a mâncat și s-a săturat, ni se spune că s-au strâns șapte coșuri cu fărâmituri. Care este semnificația numărului șapte, în acest pasaj? În primul rând, numărul 4.000 (numărul patru de o mie de ori) are de a face cu lumea. Examinând pasajul, putem spune că Yeshua a venit pentru toată (completă) lumea. Cu toate acestea, atunci când luăm în considerare întreg contextul al acestei secțiuni, o altă interpretare pare să se potrivească mai bine. În pasajul precedent, Yeshua a vindecat ologul, surdul, orbul și pe cel schilod. Accentul nu este doar că i-a făcut întregi, ci că aceștia l-au înălțat pe Dumnezeul lui Israel. Cu alte cuvinte, acești oameni care nu erau capabili să se închine lui Dumnezeu, acum o puteau face. Ideea este că Yeshua nu a venit doar să slujească lumii întregi(complete), ci să sfințească lumea în concordanță cu scopul Său. În același fel, când în cartea Apocalipsa, cele șapte duhuri sunt menționate sau, cele șapte menora, ideea transmisă nu este întregul, complet, ci sfințenia și sfințirea.

Atunci când numărul zece este studiat, vom demonstra că acest concept de întreg, complet, este mult mai bine aplicabil la acest număr, în loc de numărul șapte.

Opt: Atât în iudaism cât și în creștinism, numărul opt exprimă „noutate, prospețime”. Mulți savanți îl numesc, numărul răscumpărării sau numărul Împărăției. O folosință uzuală pentru numărul opt are de a face cu circumcizia, deoarece un nou născut de parte bărbătească era circumcis în ziua a opta. Și tot în ziua a opta, noul născut de parte bărbătească primea un nume. Prin legământul circumciziei și primirea unui nume evreu, acel copil intra într-o nouă relație ca și un membru al poporului Israel. Circumcizia are de a face și cu moartea cărnii (a firii) care este una dintre primele rezultate ale răscumpărării. Atunci când nu trăim conform firii, exprimăm un stil de viață al Împărăției. Înainte de a examina câteva exemple din Scriptură, trebuie să enunțăm faptul că bisericile primare erau construite cu opt ziduri pentru a transmite credința în înviere (speranța Împărăției). Biblie ne spune că Yeshua a înviat din morți, în prima zi a săptămânii, totalul fiind opt. Prin urmare, creștinismul a folosit numărul opt pentru a trasmite conceptul învierii, și nu doar învierea lui Yeshua, ci a tuturor care vor intra în Împărăție. Învierea și Împărăția sunt destul de des legate atât în iudaism cât și în creștinism.

În cartea Levetic, Moise ne dă o listă cu zilele de sărbătoare ale lui Dumnezeu. Ultima este cunoscută ca și Adunarea din ziua a opta (Levetic 23:36). Chiar dacă foarte puțin este spus în Scriptură despre această sărbătoare, este tratată ca un Sabat și este numită o adunare sfântă. În timp ce creştinismul ignoră complet această zi, iudaismul pune o mare semnificație pe ea și înțelege că mesajul acestei sărbători are de a face cu Împărăția.

Un exemplu clasic al numărului opt se află în Faptele Apostolilor, capitolul 9. Acolo, un om paralizat de opt ani, a fost vindecat de Petru. Nu este nici o coincidență că în următorul pasaj, mesajul găsit este despre înviere. În 1 Petru 3:20, sunt menționate opt persoane. Aceastea sunt, Noe și soția sa și cei trei fii ai lor împreună cu soțiile lor. Cu aceste opt persoane, HaShem a început o nouă umanitate. Acesta este unul dintre locurile unde putem vedea cum acest concept de noutate este relaționat cu numărul opt. În majoritatea cazurilor, atunci când numărul opt apare în Scriptură, este parte dintr-un număr compus. De exemplu, În Ioan capitolul cinci, un om era paralizat de 30 și 8 ani (38). Acest eveniment ne oferă o ilustrație bună a modului în care ar trebui să tratăm numerele compuse.

Chiar dacă numărul 30 are o semnificație generală de moarte, este posibil să-l înțelegem ca o multiplicare a numărului cinci și șase, și trei cu zece. Atunci, ideea ar fi că atunci când un caracter incomplet (5) se întâlnește cu harul lui Dumnezeu (6), există un nou început (8). Am putea face această interpretare în ceva și mai spiritual. Ca și păcătoși suntem incompleți (5) pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu, dar atunci când experimentăm harul lui Dumnezeu (6), devenim o nouă creație (8) și nu mai suntem incompleți pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Dacă folosim celelalte numere (3 și 10) următoarele lucruri pot fi derivate din numărul 38. Așa cum am învățat, numărul trei exprimă conceptul de testare. Prin urmare, numărul treizeci poate avea legătură cu a fi complet sau pe deplin (10) testat (3). În mod normal, atunci când o persoană este testată, acel om se roagă imediat ca acea testare să fie oprită sau ca el să fie înlăturat din încercare. Ceea ce este exprimat în acest exemplu este că o persoană va fi complet și pe deplin (10) testată (3) și atunci când scopul testării sau încercării este complet, atunci această persoană va avea un nou început (8).

Nouă: În iudaism, numărul nouă este înțeles că exprimă conceptul de muncă, faptă, rezultat, efect. O ilustrație obișnuită oferită este a unei femei însărcinate timp de nouă luni, și apoi efectul sau rezultatul sarcinii este manifestat. Chiar dacă numărul apare de câteva ori în Vechiul Legământ, în general este folosit pentru a exprima un timp alocat, adică ceva ce s-a întâmplat în anul al nouălea. Doar atunci când luăm apariția numărului nouă în Noul Legământ, avem o interpretare clară. În Luca, Yeshua a slujit celor zece leproși. În timp ce acești zece leproși ascultă de porunca lui Yeshua și merg să se arate preoților, au fost vindecați. Doar unul dintre cei vindecați s-a întors la Yeshua pentru a-i mulțumi. Ceilalți nouă se pare că aparent, au continuat la preoți. Ideea este că doar acel lepros care s-a întors la Yeshua a fost cel care s-a schimbat cu adevărat; ceilalți nouă au fost vindecați doar în exterior. Din punct de vedere biblic, lepra nu este boala pe care o crede majoritatea, o boală de piele foarte contagioasă. În Biblie, lepra este foarte contagioasă, dar cauza ei este mândria și vorbirea rea. De aceea, doar cel care s-a întors la Yeshua a fost cel care a fost vindecat nu doar în exterior, ci și în interior, care nu se gândea doar la a fi declarat curat de către preoți, ci în primul rând să-i mulțumească lui Yeshua. Mulțumirea este o acțiune de smerenie și nu de mândrie. Ceilalți nouă care au fost vindecați și nu s-au întors la Yeshua, s-au concentrat doar pe rezultatul miracolului. Cu alte cuvinte, ei s-au uitat doar la fapta sau lucrarea lui Yeshua și nu la aspectul spiritual al situației lor.

Atunci când am studiat numărul șase, am vorbit și despre numărul nouă. Rețineți faptul că mulți traducători, în limba engleză, chiar și cei mai literali, încă fac interpretări pentru cititor, interpretări care nu sunt garantate. Acesta este cazul, atunci când sunt menționate ore (timp din zi). Ceasul al nouălea este de fapt ora trei dupămasa. Așadar, în loc să lase textul original în maniera originală, mulți traducători preferă să schimbe ceasul al nouălea cu ora trei dupămasa, dar fără a informa cititorul de traducerea literală. Făcând acest lucru, traducerea fură de la cititor posibilitatea de a beneficia de semnificația înțelegerii corecte pe care numerele o adaugă textului.

În exemplul dat în studiul nostru a numărului șase, ni se spune că a fost întuneric peste pământ de la aproximativ ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea (vezi Matei 27:45). A fost interpretat că folosirea numerelor șase și nouă împreună au exprimat faptul că Yeshua a fost pe cruce, aceasta fiind lucrarea/slujba (9) care a făcut harul lui Dumnezeu (6) posibil. În același mod, în următorul verset (Matei 27:46). Yeshua a strigat pe la ceasul al nouălea, ”Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce m-ai părăsit.” Această afirmație vorbește despre rezultatul/ efectul păcatului. Nu păcatul lui Yeshua (Doamne ferește), din moment ce El a fost fără păcat! Cu toate acestea, Scriptura menționează ceasul al nouălea pentru a arăta rezultatul faptului că Yeshua a devenit păcat pentru noi, adică moartea Sa. Păcatul și moartea sunt legate în mod natural, în Biblie, de aceea la ceasul al nouălea, se manifestă

consecința/rezultatul păcatului. Este clar faptul că Yeshua, murind la ceasul al nouălea nu a fost un lucru la întâmplare. Ci a arătat spre lucrarea lui Mesia, murind pentru păcatul lumii.

Zece: Numărul zece este legat de complet, întreg, sau vorbind despre ceva în întregimea sa. În Evanghelia după Luca, Yeshua folosește numărul zece destul de frecvent în pildele Sale sau atunci când povestea un eveniment. Yeshua a vorbit de 10 bani (capitolul 15), zece leproși (capitolul 17), zece slujitori (capitolul 19), și cei zece talanți (capitolul 19). În Evanghelia după Matei, Yeshua face referire la zece fecioare; în timp ce în Evanghelia după Marcu, face referire la zece cetăți. În toate aceste pasaje, Yeshua folosește numărul zece într-un mod colectiv. Cu alte cuvinte, El vorbește despre numărul zece într-un mod general sau ca întreg.

În cartea Apocalipsa, capitolul 13 și 17, numărul zece apare cu referire la zece coarne. Cele zece coarne au legătură cu fiara care are șapte capete. Aceste zece coarne semnifică zece împărați care conduc împreună cu fiara. De ce în mod specific, zece împărați? În afară de Israel, toate celelalte națiuni ale lumii vor sluji fiara. De aici, cei zece împărați reprezintă lumea ca întreg. În acest exemplu, s-ar putea să te încurce faptul că numărul șapte este folosit în corelație cu fiara, din timp ce numărul șapte face referire la sfințenie, perfecțiune. Soluția la această încurcătură o găsim atunci când ne amintim că șapte are de a face cu scop sau ceva pus deoparte. Prin urmare, fiara este împărăția care are ca și scop exact opusul voii lui Dumnezeu, fiara a fost pusă deoparte pentru a sta împotriva scopurilor lui Dumnezeu.

În ebraică, cuvântul care are legătură cu o prostituată a unui templu păgân este același cuvânt care poate fi tradus și ca „cel sfânt”. În mod cert, nu este sfânt în modul nostru de a înțelege acest cuvânt; cu toate acestea, în ebraică, ideea care este exprimată prin folosirea cuvântului ebraic „sfânt”, este că această femeie a fost pusă deoparte (sfințită) pentru un scop. Bineînțeles că un scop foarte nesfânt; dar, în ebraică, cuvântul „sfânt” nu exprimă întotdeauna un scop bun sau dumnezeiesc, ci doar un scop.

Doisprezece: În mod natural, atunci când numărul doisprezece este menționat, două gânduri intră în mintea cuiva. Primul este acela a celor doisprezece triburi ale lui Israel, iar al doilea este, cei doisprezece ucenici. Ambele grupuri reprezintă poporul lui Dumnezeu. Așadar, atunci când numărul doisprezece apare în Scriptură, trebuie să ne gândim la poporul lui Dumnezeu într-un mod unic și specific.

Treisprezece: Semnificația numărului treisprezece se găsește atunci când numărul unu și doisprezece este combinat. Am învățat că doisprezece se referă la poporul lui Dumnezeu, și numărul unu se referă la HaShem; prin urmare, numărul treisprezece vorbește despre unitatea dintre Dumnezeu și poporul Său. Exemplul clasic al acestui fapt se găsește în cartea Iosua.

„Toate cetățile preoților, fiii lui Aaron, au fost treisprezece cetăți și împrejurumile lor.” Iosua 21:19

Chemarea generală a preoților era aceea de a sluji în a aduce unitate între HaShem și poporul Său.

Numărul treisprezece este văzut și când oamenilor li se poruncește să facă o colectă specială pentru HaShem. Există o referință clară la treisprezece boi care trebuiau oferiți (vezi Numeri 29:13-14). În mod evident, când oamenii au adus o jertfă, care trebuia să fie o jertfă de miros plăcut pentru HaShem, este pentru scopul unității. Unitatea nu este doar de dragul unității, ci pentru un rezultat extraordinar, care este rezultatul unității dintre Dumnezeu și poporul Său. Care este acest rezultat? Răspunsul este victorie, sau împlinirea voii lui Dumnezeu. În cartea Geneza, citim că Ismael a fost circumcis la vârsta de treisprezece ani. Circumcizia reprezintă moartea față de carne/de fire. Cu alte cuvinte, moartea firii este rezultatul credinței, baza pentru legământul avramic. Moartea cărnii, firii reprezintă împlinirea voii

lui Dumnezeu și scopul lui HaShem de a intra într-o relație de tip legământ cu omul. Din nou, împlinirea voii lui Dumnezeu, are legătură cu victoria.

Aceași idee este văzută în mod subtil în căderea zidurilor de la Ierihon. Poporul Israel trebuiau să înconjoare zidurile Ierihonului câte o dată timp de șase zile și în a șaptea zi (Sabat) li s-a poruncit să facă acest lucru timp de șapte ori. Învățătorii rabinici ne arată faptul că israeliții au înconjurat cetatea Ierihon de treisprezece ori. Când au împlinit porunca lui HaShem, au fost uniți cu Dumnezeu prin ascultarea de Cuvântul Său, apoi zidurile au căzut în mod supranatural. Acest eveniment miraculos, a dat copiilor lui Israel, victorie. De unde, numărul treisprezece are legătură cu unitatea dintre Dumnezeu și copiii Săi, care aduce la victorie. În acest exemplu, numărul treisprezece a fost compus din numărul șase și șapte. Acest lucru ne dezvăluie un alt aspect al numărului treisprezece. Am văzut că unitatea vorbește despre unitatea dintre om și Dumnezeu. Numărul șase și șapte sunt legate de această idee. Singurul mod în care poate exista unitate între om și Dumnezeul Sfânt este atunci când păcătoșii sunt făcuți sfinți (7) prin harul lui Dumnezeu (6).

În cartea Estera, numărul 13 apare cel mai mult – de șase dăți în total. De fiecare dată are de a face cu a 13 a zi din luna a 12 a. Inițial, această dată reprezenta planul lui Haman de a distruge poporul evreu. Este foarte important de notat că această dată a fost aleasă în prima lună, luna Nissan, care este luna răscumpărării, adică Paștele pentru poporul evreu, și în anul al doisprezecelea pentru împărat. Cititorul trebuie să-și amintească că numărul 12 are legătură cu oamenii lui Dumnezeu. De aceea, mesajul pe care cititorul ar trebui să-l determine din verset (Estera 3:7) este acela că, deși Haman a intenționat această dată pentru distrugerea poporului evreu, HaShem a intenționat-o pentru răscumpărarea poporului Său. La final, ziua a 13 a devenit cunoscută ca și postul lui Estera. Unul dintre principalele scopuri pentru post, este ca cel care postește să se desprindă de toate lucrurile care stau în calea lui și Dumnezeu. Așadar, postul este cu scopul unității dintre om și Dumnezeu.

Paisprezece: Ideea transmisă de numărul paisprezece este de o binecuvântare dublă sau o expresie a purtării de grijă a lui Dumnezeu pentru poporul Său. Rabinii arată spre faptul că Iacov a lucrat paisprezece ani și rezultatul acestor paisprezece ani de muncă asiduă a fost două soții, Lea și Rahela. O soție este un ajutor potrivit (Geneza 2:18) și Biblia oferă instrucțiunii asupra faptului că cel care găsește o soție, găsește un lucru bun (Proverbe 18:22). Prin urmare, rezultatul acestor paisprezece ani de muncă a fost copiii lui Israel (care au primit chemarea de a binecuvânta lumea).

Paștele este în ziua a 14 din luna evreiască Nissan. Aici, din nou, conform rabinilor (Talmud— Rosh HaShana 11a), nu doar prima răscumpărare a avut loc în ziua a 14 din luna Nissan, ci și răscumpărarea finală נ בניסן עתידין ל ר יהושוע - בניסן . Ideea este că această dată, ziua a 14 din luna Nissan, va sluji ca o binecuvântare dublă sau o a doua expresie de provindeță pentru poporul Său. Prima binecuvântare a fost exodul din Egipt în Țara promisă, adică Israel; și a doua binecuvântare va fi exodul din păcat în Împărăție prin Mielul de Paște, Yeshua Mesia.

Într-un mod similar, Regele Solomon a dedicat Templu în timpul Sărbătorii corturilor. Sărbătoarea ține șapte zile, dar pentru că Solomon a vrut să exprime ce binecuvântare era aceasta, el de fapt a sărbătorit pentru încă șapte zile, adică un total de 14 zile.

În Noul Testament, numărul 14 apare încă din primul capitol în Evanghelia după Matei. Cititorului i se spune genealogia lui Mesia, sunt exact 14 generații între Avraam și David și 14 generații între David și exil, și 14 generații de la exil până la Mesia. Este înțeles faptul că Mesia este al doilea răscumpărător (Moise fiind primul) și întemeierea Împărăției, fiind rolul lui Mesia, este a doua expresie a promisiunii lui Dumnezeu pentru poporul Său despre care profeții au vorbit adesea. **O atenție grijulie arată că de**

fapt au fost doar 13 generații de la Exil până la nașterea lui Mesia. Dar faptul că textul ne spune despre 14, nu este o greșeală. Este o referință subtilă nu la prima venire a lui Mesia, ci la a doua Sa venire, când Împărăția Sa va fi întemeiată. În Iudaism, generația finală se referă adesea la următoarea generație, pentru a accentua așteptarea pentru Împărăție.

Șaptesprezece: Numărul șaptesprezece se referă la semnificația numărului zece și șapte. Cu alte cuvinte, numărul 17 exprimă sfințire completă (10). Exemplul oferit de iudaism este Iosif. În Geneza capitolul 37, cititorul este informat că va întâlni geneologia lui Iacov, dar un singur urmaș este menționat, și anume, Iosif. Primul lucru care ni se spune despre Iosif este că avea 17 ani (Geneza 37:2). Ceea ce învățăm despre Iosif este că a trecut printr-o mulțime de încercări pe o perioadă de câțiva ani, toate pregătindu-l pentru a deveni liderul lumii. Cu alte cuvinte, Iosif a fost pus deoparte pentru o perioadă de sfințire pentru a fi pregătit pentru scopul lui Dumnezeu.

Atunci când examinăm Scriptura, găsim numărul 17, în mod clar, în legătură cu voia lui Dumnezeu, care are legătură cu scopul divin. Din nou, scena, pe lângă un scop are legătură cu conceptul biblic de sfințenie. Scriptura ne spune că ploaia a început să cadă în ziua a 17 a lunii (Geneza 7:11), că arca s-a oprit în ziua a 17 a lunii(Geneza 8:4), Iacov a trăit în țara Egipt timp de 17 ani (Geneza 47:28), și că Ieremia a cumpărat un pământ care avea legătură cu voia lui Dumnezeu, pentru 17 șecheli (Ieremia 32:9).

Optsprezece: Tradiția evreiască asociază numărul optsprezece cu conceptul de viață. Motivul principal pentru acest lucru este că atunci când literele din limba ebraică sunt folosite pentru a transmite numere (fiecare literă din alfabetul ebraic are o valoare numerică) cele două litere folosite pentru a exprima numărul 18, de asemenea scriu viață. În Noul Legământ, numărul 18 se găsește doar în Luca, capitolul 13. Acolo apare de trei ori (Luca 13:4, 11 și 16). Inițial, Yeshua a vorbit despre cei 18 peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât. Această apariție a numărului 18 pare a avea legătură cu opusul vieții și anume cu moartea. Cu toate acestea, este important să înțelegem accentul a primei secțiuni a acestui capitol este pocăința. Apoi, Yeshua spune, „Dacă nu vă pocăiți, toți veți păți la fel.” Mesajul despre care vorbește Yeshua este acela că pocăința conduce spre viață. A doua și a treia oară când apare numărul 18 are de a face cu o femeie care a fost bolnavă timp de 18 ani. Yeshua a vindecat-o în ziua de Sabat. Prin faptul că a vindecat-o, Yeshua a remarcat faptul că a fost potrivit ca această femeie să fie vindecată în ziua de Sabat, deoarece și ea este o fiică a lui Avraam care a fost legată timp de 18 ani.

Există niște termeni importanți pe care Yeshua îi folosește în acest pasaj. Sabatul are legătură cu Împărăția. Femeia a fost numită o fiică a lui Avraam. Acest termen exprimă moștenirea promisiunii pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam, adică binecuvântarea. Și în ultimul rând numărul 18 este din nou menționat. Lecția pe care cititorul ar trebui să o ia din acesată secțiune este aceea că pocăința este fundamentală pentru Împărăție, rezultatul final al Legământului avramic. Aceasta vorbește despre o viață din abundență pe care o exprimă numărul 18.

Când examinăm peste 24 de ori în care numărul 18 apare în Vechiul Legământ, nu există nici o legătură clară între acest număr și viață.

Treizeci: Numărul treizeci este înțeles în iudaism ca însemnând moarte. Una dintre perioadele de bocet este cunoscută sub numele de „Shaloshim”. Acesta este de fapt cuvântul ebraic pentru 30. Conexiunea dintre numărul 30 și moarte este văzută prin faptul că poporul Israel l-a bocit pe Aaron timp de 30 de zile (vezi Numeri 20:29). La fel, atunci când Moise a murit, poporul l-a bocit timp de exact 30 de zile (vezi Deuteronom 34:8). O altă referință pentru numărul 30 ca legătură cu moartea se găsește atunci Iosua i-a luat pe cei 30.000 de bărbați să lupte împotriva lui Ai pentru a doua oară (vezi Iosua 8:3). De

această dată, israeiliții au avut victorie, și Ai a fost omorât. Este semnificativ faptul că ni se spune că 12.000 de oameni au murit, toți oamenii lui Ai (vezi Iosua 8:25). Aici, numărul 12, adică 12.000, are legătură cu oamenii, așa cum am învățat în studiul asupra numărului 12, și faptul că toți au murit, este reflectat în 30.000 (30) de soldați pe care Iosua i-a luat.

În Noul Legământ, cititorului i se spune că Iuda l-a trădat pe Yeshua, dându-L pe mâna conducerii evreiești pentru a fi dus la moarte, pentru 30 de arginți (vezi Matei 26:15). În Luca, ni se dezvăluie faptul că Yeshua avea 30 de ani când și-a început lucrarea. Care a fost aspectul principal al lucrării lui Yeshua? Cu alte cuvinte, cu ce scop a venit Yeshua în lume? Răspunsul este, ca să-și dea viața ca răscumpărare. Moartea este ingredientul cheie în răscumpărare. Așa cum citim, fără vărsare de sânge (moarte) nu există răscumpărare.

Patruzeci: De multe ori, oamenii vorbesc despre numărul patruzeci ca și un număr generațional. Nu există nici o evidență pentru o astfel de interpretare in Scriptură. Numărul 40 exprimă o schimbare sau tranziție. Exemplele pentru această interpretare sunt atât în Vechiul cât și în Noul Legământ.

- În zilele lui Noe, a plouat timp de 40 de zile (vezi Geneza 7:12). Aceste ploi au adus o tranziție, HaShem va începe lumea din nou, cu familia lui Noe.
- Moise a stat pe muntele Sinai timp de 40 de zile și 40 de nopți (vezi Exod 34:28). Chiar dacă era a doua oară când Moise a urcat pe munte, de data aceasta Legea a fost dată copiilor lui Israel și o tranziție a avut loc pentru Israel, deoarece au primit porunca de a păzi Legea.
- Yeshua a fost testat în munții Iudeii timp de 40 de zile și 40 de nopți (vezi Matei 4:2) și apoi El și-a început lucrarea. De aici, o tranziție de când Yeshua nu slujea, la timpul în care El a început să împlinească voia Tatălui, într-un mod formal.
- După înviere, Yeshua a apărut timp de 40 de zile (Fapte 1:3) și apoi s-a înălțat la cer. Slujirea pământească a lui Isus s-a terminat și a avut loc o tranziție ucenicilor Lui, a lucrării Sale.
- În cazul lui Absalom, cititorului i se spune că la sfârșitul a 40 de ani (vezi 2 Samuel 15:7), Absalom a cerut permisiunea de a merge la Hebron de la tatăl său. Chiar dacă a spus că vrea să-și plătească jurămintele, acest lucru a fost spus pentru a se putea îndepărta și să pornească răzvrătirea împotriva lui David, tatăl său. De ce ne este menționat 40 de ani? La ce se referă 40 de ani? Unii comentatori spun că erau 40 de ani de când a început monarhia lui Saul. Dacă acest lucru este adevărat sau nu, este nedeterminat. Dar, ceea ce este sigur este că a avut loc o tranziție în conducerea lui Israel. Numărul 40 apare în versetul 7 pentru a ne ajuta să identificăm această schimbare în conducere.

Mult mai multe alte exemple ar putea fi date, dar acestea sunt suficiente pentru a demonstra semnificația și folosința numărului 40 în Scriptură.

Cincizeci: Când o persoană aude numărul cincizeci, primul lucru care ar trebui să-i apară în minte este Jubileu, deoarece la fiecare 50 de ani avea loc anul de Jubileu (sau anul de veselie). În cartea Levetic citim următoarele,

„Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea. Să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie...” Levetic 25:10.

Cuvântul cheie din acest verset este cuvântul ebraic, דרור care înseamnă libertate. Când studiem natura acestui cuvânt pentru libertate, înțelegem relația dintre libertate și voia lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, libertatea pe care Dumnezeu ne-o poartă de grijă este ca voia Lui să se realizeze în viața noastră. În conexiunea cu această înțelegere, are loc o altă apariție a numărului 50.

Tora vorbește despre trei sărbători speciale, la care, fiecare bărbat evreu, de 20 de ani sau mai mult, trebuie să meargă la Ierusalim pentru a le sărbători. Aceste sărbători sunt cea a pâinii nedopsite, sărbăoarea săptămânilor și cea a corturilor. Sărbătoarea săptămânilor și-a derivat numele din faptul că HaShem a poruncit copiilor lui Israel să numere șapte săptămâni și următoarea zi va fi o zi sfântă. Dar, în timpul acesta, nu li s-a cerut doar să numere șapte săptămâni, ci și 50 de zile. De unde, o altă denumire pentru sărbătoarea săptămânilor este Pentecost sau Cincizecimea. Chiar dacă în mod tradițional, iudeii asociază această sărbătoare cu momentul în care s-au dat cele zece porunci, abia în Noul Legământ, această sărbătoare este asociată în mod clar, cu coborârea Duhului Sfânt. Este important pentru cititor să înțeleagă că doar atunci când cineva este locuit de Duhul Sfânt poate să se întoarcă în mod adevărat de la legătura păcatului și să fie liber să asculte de voia lui Dumnezeu.

Un alt exemplu din Scriptură se găsește în Evanghelii. Aici, Yeshua a hrănit 5.000 (100 X 50). I-a pus pe cei 5.000 de oameni să se așeze în grupuri de câte 50. Datorită acestui fapt, vedem o subliniere a numărului 50. Unul dintre punctele teologice pe care îl învață acest pasaj este că atunci când cineva acționează în credință, el nu este legat de lucrurile din această lume. Ci, mai degrabă, este eliberat, să-l slujească pe Dumnezeu.

Concluzie: Numerele pot, și adeseori ajută cititorul să ajungă la o interpretare mult mai corectă a unui text biblic. În exemplele date în acest articol, învățăm cum să folosim numerele care apar în Biblie și regulile/ metodologia pentru interpretarea acestor numere. Din nou, trebuie să ne amintim două lucruri importante: 1) semnificația fiecărui număr trebuie aplicată doar la numerele care apar în Scriptură și nu la numerele pe care le întâlnim în viața de zi cu zi; 2) semnificația fiecărui număr se poate să nu fie relevantă pentru fiecare ocazie în care acel număr apare în Scriptură. De aceea, trebuie să fim foarte precauți în a aplica semnificația numerelor atunci când interpretăm Biblia.